

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. , 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Стоян Г. Х.

при участието на секретаря Б. Г. Тункова
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Стоян Г. Х. Административно наказателно
дело № 20231220200355 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е образувано по повод постъпила жалба от Х. А. Л. , ЕГН
*****, с постоянен адрес: с. О., общ. Г., обл. Благоевград, против
наказателно постановление № 01 -*****/***** год. издадено от Директора
на Д.,И. по т." Бл..

Правно основание чл.63 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установява следното във
фактическо отношение:

На 16.03.2023г., около 14:20ч. представители на Д. „ИТ"- Бл. въз основа на
подаден сигнал са извършили проверка по работни места, относно спазване
разпоредбите на трудовото законодателство на строителен обект - Къща за
гости, находящ се УПИ VI - 830, кв.3 по плана на с.О., общ.Г., със собственик
Х. А. Л.. При проверката е констатирано лицето М. М. К. с ЕГН ***** и
св. Ф. да работят по полагането на замазка на пода в къщата. Лицата заедно с
материалите и машините били откарани там от св. Х.. Поискано е двете лица
да попълнят декларации. Те се консултирали със св. Х., след което в

декларация от М. К., в която същият удостоверява извършване на трудова дейност от него в изпълнение на длъжността „работник“, с определено работно място, с определено работно време с продължителност „от 08:00ч. до 17:00ч“, с определена почивка за хранене в работния ден „1 час“ и с уговорено трудово възнаграждение в размер на „80,00лв. на ден“, В т.4 и т.5 от същата декларация К. е извършил отбелязване, че не е сключил трудов договор, но вместо като работодател да посочи фирма М.-78 ЕООД със собственик св. Х., той посочил като работодател Х. А. Л., които никога не бил виждал. След приключване на проверката по работни места Х. Л. е призован по реда на чл.45 от АПК за извършване на проверка по документи в Д"ИТ" - гр.Бл. с Призовка с Изх. № *****/20.04.2023г. Във връзка с горепосочената Призовка на ****г. в Д"ИТ" - гр.Бл. се явява Х. Л.. Относно правоотношението с М. М. К. не представен писмен трудов договор за извършваната от него работа, нито са направени възражения в смисъл, че такъв съществува. Не е представен и по друг ред в Д"ИТ" със седалище гр.Бл.. При извършена служебна справка в регистъра на трудовите договори на ТД на НАП от Информационната система на ИА"ТИТ" е установено, че Х. Л. не е изпращал уведомление по чл.62, ал.3 от КТ за регистриране на трудов договор сключен с М. М. К.. Съставен е АУАН на жалбоподателя. В ДИТ е получено обяснение от жалбоподателя ,че той не е работодател на св. К.. На 12.09.2023 е получено уведомление от самият К. в което отрича да работи за жалбоподателя. Въпреки това е издадено процесното НП за това,че: е Х. А. Л., в качеството си на работодател по смисъла на & I, т.1 от ДР на Кодекса на труда, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като на 16.03.2023г. не е сключил писмен трудов договор с М. М. К., за предоставяната от него работна сила на изпълняваният от физическото лице строителен обект - Къща за гости, находящ се УПИ VI - 830, кв.3 по плана на с.О., общ.Г.

Жалбата е подадена в срок, разгледана по същество съдът е намира за основателна.

Глобата на жалбоподателя е наложена на основание чл. 414, ал. 3 от КТ. Съгласно цитирания текст, тази санкция е относима към нарушения на трудовото законодателство, посочени изрично в текста на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. I или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 от КТ, като всяка от тези разпоредби касае различен вид нарушение. В случая в НП се твърди нарушаване на

разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Първата изисква трудовият договор да е в писмена форма, а вторият текст сочи, че отношенията при престигането на работна сила се уреждат като трудови. От текста на НП не става ясно какви са вменените нарушения - не уреждане на отношението като трудово или липсата на подписан писмен договор. Касае се до две различни хипотези, които не са конкретизирани в оспореното НП, което е пречка за организиране защитата на наказаното лице. НП на практика не съответства на изискването на чл. 57 ал. 1 т. 5 и 6 от ЗАНН. Нарушената разпоредба не може да се извлече и от АУАН, тъй като и той не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, което е основание за отмяна и на НП. Във връзка с изложеното, следва да се има предвид, че тежестта на доказване в административно-наказателното производство лежи върху наказващия орган. В преценката си дали да издаде НП административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации по АУАН, които в рамките на производството по налагане на административно наказание се считат за верни, до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл. 14, ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща съда доказателствена сила / ППВС № 10 / 73г., т. 7/. При това положение съдът разглеждайки делото по същество установи чрез допустимите от закона доказателствени средства/гласни и писмени доказателства/, че административното нарушение не е извършено. В случая фактическите констатации в АУАН не са обосновани и не са подкрепят от събраните по делото писмени и гласни доказателства. По делото са събрани гласни доказателства - показанията на актосъставителя и свидетелите - контролни органи, които не помагат в пълен обем да бъдат установени всички съставомерни факти и фактическа обстановка, от която да се изведе еднозначен извод за извършеното нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. По делото не са събрани доказателства за установяване на всички елементи на трудовото правоотношение. Събраха се, обаче и други гласни доказателства-св К., св. Ф. и св. Х., които са еднопосочни и безпротиворечиви, от които се установява, че жалбоподателят и К. не се познават, не са договаряли извършването на каквато и да е работа в полза на Л., а още по-малко-някакви други параметри, сочещи на трудов правоотношение. В тази връзка, от обективна страна, за съставомерността на деянието по чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 61 ал. 1 КТ е необходимо да се установи, че работникът полага труд за работодателя и са

налице елементите на трудово правоотношение - работно място, уговорено трудово възнаграждение, работно време, кат полагането на труд се осъществява без сключен трудов договор между страните. В случая АНО се предоверил, че тези елементи са налице само въз основа на една единствена проверка и декларираните от К. обстоятелства, които той в последствие коригира, че се отнасят за отношенията му със св. М. Х. и неговата фирма „М.-78“ ЕООД. Този извод на АНО е неправилен не кореспондиращ с доказателствата по делото. В случая следва да се вземе под внимание гласно заявеното от К. в с.з. от 19.12.2023 г, че през пролетта на 2023 г. е работел във фирма „М.-78“ ЕООД, собственост на М. Х., че на 16.03.2023 г. последният ги е закарал в с. О. /били са общо 3-ма човека, вкл. и св. Ф./ да правят замазка на къща за гости, като с него договарял и каква работа трябва да се свърши там, срещу какво заплащане, което заплащане е трябвало да се извърши от Х.. Работата /замазката/ е трябвало да се извърши с машина собственост на Х. и с доставени от него материали-пясък и цимент, като последният ги е инструктирал и им е обяснил какво да правят по тази къща. К. е категоричен, че не познава жалбоподателя Л. и не е договарял с него нищо. Тези него показания се потвърждават и от св. Ф. и св. Х.. Нещо повече, св. К. е изпратил до Д. ИТ-Бл. уведомление от 12.09.2023 г. в което заявява, че работи по трудов договор с друго дружество /видно от приложената справка по делото, това е „М.78 ЕООД/, от 25.04.2023 г. на 8 часов работен ден, поради което и няма как да работи и по друго трудов правоотношение. В хода на производството административно наказващият орган не ангажира доказателства, които безспорно да установят твърдяното нарушение, административнонаказателното обвинение се гради изключително и само на попълнена декларация по образец от лицето Карабайрямов, която декларация както стана ясно от показанията на разпитаните по делото свидетели, му е била предоставена от служителите на АНО. В нея / по неговите гласни показания в с.з./ той е записал параметрите на договореното с М. Х., като същото е направил и св. Ф.. Между въпреки, те дори не с записали в декларациите си имената на лицето за което работят в с. О., по простата причина, че никога не са виждали жалбоподателя Л. и не са договаряли с него, нито с негови близки. Всички договорки са извършвани от св. Х., В подкрепа на този факт са и показанията на св. Х.-дъщеря на жалбоподателя Л., която в с.з. заяви, че именно тя договаряла от името на баща и извършването

на замазката на къщата за гости. Това договаряне е станало М. Х., представляващ „М.-78“ ЕООД, като с тази фирма са договорили да извърши замазката, с техни материали и машина, като са договорили цена от 10 лв. за кв.м. В с. з. свидетелят К. и св. Ф. потвърждават тези факти, като заявяват, че един единствен път са били на този обект-в деня на проверката, като там ги е закарал именно Х., и никога след това не са стъпвали там. Дори не са довършили замазката.

Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 800лв , което е основателно тъй като по него са проведени много съдебни заседания и са събрани много доказателства.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 01 -*****/***** год. издадено от Директора на Д. „И. по т." Бл..

ОСЪЖДА Директора на Д. „И. по т." Бл. да заплати разноски на жалбоподателя Х. А. Л. , ЕГН *****, с постоянен адрес: с. О., общ. Г., обл. Бл., в размер на 800 лв.

Решението на съда подлежи на обжалване пред Благоевградски АС в 14 -дневен срок от деня на получаване на съобщението и за двете страни

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____